Sahih Hadislere Uymanın Vacipliği Ve Selef-i Salihin

[Türkçe – Turkish – تركي]

Abdulaziz B.Abdullah B.Baz

Kaynak : Tevhid - Abdulaziz B.Abdullah B.Baz

Web düzen : Özgür El Erdişi

2013 - 1434

Facebook//ücretsiz İslami e kitap indir

İletişim

Facebook / özgür el erdişi
Erdisi65@hotmail.com
Metin_esmek@hotmail.com

MUKKADİME

Hamd yalnız Allah'a (c.c.) mahsustur. İyi sonuç, O'nun emirlerini yerine getirip, yasaklarından sakınanlarındır. Salat ve selam insanlara rahmet olarak gönderilen Allah'ın (c.c.) kulu ve reisi peygamberimiz Rasulullah'a (s.a.v.) ve ashabına olsun. O ashap ki, Allah'ın Kitabını ve peygamberinin Sünnetini, söz ve manasına sadık kalarak ve bir bütün olarak kendilerinden sonra gelenlere ulaştırmışlardır. Allah (c.c.) onlardan razı olsun. Bizi de en güzel şekilde onlara tabi olanlardan eylesin.

Alimlerin ittifakla kabul ettikleri, İslamın dayandığı üç esastan[1] ikincisi Rasulullah'tan (s.a.v.) sahih olarak gelen söz, fiil ve takririyle ilgili Sünnetidir. Rasulullah'tan (s.a.v.) sonra, ilim ehli olan ashap ve onlara tabi olanlar bu esasa iman ederek, onu delil kabul etmişler ve müslümanlara öğretmişler, bununla kalmayarak bu konuda bir çok eser yazmışlar ve Hadis ve Fıkıh Usulü kitaplarında Sünnetin delil olduğunu açıklamışlardır. Bu konudaki deliller sayılamayacak kadar çoktur. Kur'an-ı Kerim'deki, Sünnete uymayı emreden ayetler bu delillerdendir. Bu emir, asr-ı saadette ve ondan sonraki asırlarda bulunan bütün insanlara yöneliktir.

Çünkü o Rasulullah (s.a.v.) bütün insanlığa gönderilen bir peygamberdir. İnsanlar da Kıyamete kadar ona uymak ve itaat etmekle mükelleftirler. Çünkü Kur'an-ı Kerim'in ilk müfessiri ve Kur'an'da mücmel olarak ifade edilen hükümlerin söz, fiil ve takriri sünnetleriyle açıklayıcısıdır.

Sünnet olmasaydı müslümanlar namazın kaç

[1] İslamın dayandığı Üç esas ; 1) Kuran-ı Kerim, 2) Sahih Hadisler 3) İcma-islam alimlerinin ittifakı.

rekat olduğunu, kılınış şeklini, onu kılarken gerekli olan şartları bilemezlerdi.

Yine Sünnet olmasaydı, oruç, zekat, hac, cihat ve iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak hususundaki hükümler bilinemezdi. Yine hadis olmasaydı, müslümanların muameleleri, haramları, Allah'ın (c.c.) yasak ve cezalarla ilgili koyduğu hükümleri açık olarak bilmeleri mümkün olmazdı.

Aşağıdaki ayetler Sünnete itaat konusundaki delillerden bazılarıdır:

"Allah'a ve Peygambere itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz." [2][254]

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere itaat edin ve sizden olan idarecilere itaat edin. Herhangi bir şey hakkında çekiştiniz mi eğer Allah'a ve Ahiret Gününe inanıyorsanız hemen onu Allah'a ve Rasulüne arzedin. Bu müracaat, hem hayırlı hem de netice bakımından

[2][254] Al-i İmran: 3/52

daha güzeldir." [3[255]]

"Kim Peygambere itaat ederse, muhakkak Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse (çevirsin) biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. (Ancak tebliğ için gönderdik.)" [4[256]]

Sünnet delil olmasaydı veya onun tümü muhafaza edilmeseydi, insanların Rasulullah'a (s.a.v.) itaat etmeleri ve ihtilafa düştükleri konuları Kur'an ve Sünnete başvurarak çözümlemeleri mümkün olur muydu?

Kur'an-ı Kerim'de Rasulullah'a (s.a.v.) uymayı emreden onca ayet varken, Sünnetin delil olmadığını veya tümünün muhafaza edilmediğini ileri sürenler, bu düşünceleriyle Allah'ın (c.c), kullarını mevcut olmayan bir şeye yönlendirdiğini iddia etmiş olurlar ki, bu düşünce ve inanış en büyük batıl, Allah'a karşı işlenen en büyük küfür ve ona duyulan en kötü zandır. Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

[3[255]] Nisa: 4/59
[4[256]] Nisa: 4/80

"Ey Rasulüm! Sana da Kur'an'ı indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara anlatasın, olur ki iyice düşünürler." [5[257]]

"Ey Rasulüm! Bu Kur'an'ı sana ancak insanların ayrılığa düştükleri şeyi beyan etmek için ve iman edecek kimselere bir hidayet, bir rahmet olsun diye indirdik." [6[258]]

"(Ey Rasulüm) De ki: "Allah'a itaat edin, Rasule itaat edin. Eğer bunlara itaat etmekten yüzçevirirseniz peygambere düşen, ancak ona yükletilen tebliğdir. Sizin üzerinize de, size yükletilendir (İcabet etmektir). Eğer ona itaat ederseniz hidayete erersiniz. Peygambere düşen, ancak açık bir tebliğdir." [7[259]]

"Namazı gerektiği gibi kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete

[5[257]] Nahl: 16/44
[6[258]] Nahl: 16/64
[7[259]] Nur: 24/54

kavuşturulasınız." [8[260]]

"Rasulüm! De ki: "Ey insanlar! Ben sizin hepinize gelen, Allah'ın peygamberiyim. O Allah ki, yer ve göklerin mülkü O'nundur. Onun için hem Allah'a, hem de Allah'ın kelimelerine inanan o ümmi peygambere inanın ve o peygambere uyun ki, doğru yolu bulasınız." [9[261]]

Yukarıdaki ayetlerde mutlak hidayetin Rasulullah'a (s.a.v.) ittiba etmekte olduğuna dair açık deliller vardır.

Onun Sünnetiyle amel etmeyenin veya (Allah korusun) "Sünnetine aslı yoktur. Ona itimat edilmez" gibi sözleri sarfedenin hidayete ermesi mümkün müdür? Allah (c.c.) şöyle buyurur:

"***Peygamberin emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden, sakınsınlar."***

8[260] Nur: 24/56
9[261] Araf: 7/158

10[262]

"***Peygamber size ne verdiyse onu alın neyi yasak etti ise ondan sakının.***" 11[263]

Bu hususta ki ayetler çoktur. Bütün bu ayetler Rasuîullah'a (s.a.v.) itaat etmenin ve getirdiği emirlere uyup yasaklarından kaçınmanın vacip olduğuna delalet etmektedir.

Kur'an'a uymak, nasıl farz ise; Rasulullah'ın Sünnetine uymak da öyle farzdır. Bunlardan birisini inkar eden diğerini de inkar etmiş ve yalanlamış olur. Bu ise ilim ve iman ehlinin ittifakı ile küfür, sapıklık ve İslam çerçevesinin dışına çıkmaktır. Rasulullah'a (s.a.v.) itaat ederek, getirdiği esaslara boyun eğmenin vacipliği ve ona isyanda bulunmanın haramlığı, hakkında bir çok mütevatir hadis mevcuttur Bu hadisler asrı saadette geçerli olduğu gibi Kıyamete kadar da geçerlidir.

Bu hadislerden bazıları aşağıdadır. Ebu

10[262] Nur: 24/63
11[263] Haşr: 59/7

Hureyre'nin rivayet ettiğine göre, Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"*Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş gibidir, bana isyan eden Allah'a isyan etmiş gibidir.*" [12[264]]

"*Bütün ümmetim Cennete girer. Yalnız kabul etmeyen müstesna*."

"Ya Rasulallah! Kabul etmeyen kimdir?"

"*Bana itaat eden Cennete girer, beni dinlemeyen kabul etmemiş istememiş demektir*" buyurdu. [13[265]]

Mikdam b. Ma'di Kerib'in rivayetine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"*Biliniz ki Allah Kur'an-i Kerim ile beraber onun mislini bana vahyetmiştir. Mütenabbih olunuz ki, karnını doyurmuş bir adamın koltuğuna yaslanarak 'Yalnız Kur'an'a sarılınız. Onda helal olanı helal, haram olanı haranı kılınız.' diyeceği günler yakındır.*" [14[266]]

(Burada, Sünneti reddedenlerin çıkacağına bir

[12[264]] İbni Mace; Mukaddime: 3.
[13[265]] Buharı; İ'tisam: 2
[14[266]] Ebu Davud; Sünne: 6, Tirmizi; İlim: 2666, İbni Mace; Mukadime: 12,

işaret vardır.)

Ebu Rafi'nin oğlundan, onun da babası Rafi'den, onun da Rasulullah'dan rivayet ettiği hadise göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"*Sizden biriniz koltuğuna yaslandığı halde, kendisine emrettiğim veya yasak ettiğim hususlardan bir husus tebliğ edildiğinde "Biz bunu tanımayız. Biz ancak Kur'an'ı Kerim'de olana tabi oluruz." diyerek bunu alışkanlık Haline getirmesin,*" [15[267]]

Hasan b. Cabir dedi ki; "Mikdam b. Ma'di Kerib'in şöyle dediğini işittim: "Rasulullah (s.a.v.) Hayber günü bazı şeyleri haram kıldıktan sonra şöyle buyurdu:

"*Sizden birinizin koltuğuna yaslanarak: 'Aramız-daki hakem Allah'ın Kitabıdır. Onda helal bulduğumuzu helal, haram bulduğumuzu da haram kılarız' sözünü sarfetmesinin yakın olmasından korkulur. İyi biliniz ki Allah Rasulünün bir şeyi haram*

[15[267]] İbni Mace; Mukaddime: 2, Ebu Davud: Sünnet: 4.

kılması, Allah'ın o şeyi haram kılması gibidir." [16][268]

Rasulullah'tan (s.a.v.) tevatüren gelen hadislerden anlaşıldığına göre, onun hutbelerinde ashabına orada bulunanların bulunmayanlara tebliğ etmesini tavsiye ettiği ve yine onlara "Bir çok tebliğ edilen vardır ki bizzat dinleyenden daha kavrayıcıdır." dediği anlaşılmaktadır. Bu tavsiyelerden birisi şu hadistir: Rasulullah (s.a.v.) Veda Haccı gününde Arafat 'ta müslümanlara hitap ettiğinde onlara şöyle buyurdu:

"*Hazır olan hazır olmayana tebliğ etsin. Olabilir ki kendilerine tebliğ edilen kişi bizzat dinleyenden daha çabuk kavrar.*" [17][269]

Eğer Sünnet onu bizzat işitene ve kendisine tebliğ edilene delil olmasaydı ve eğer Sünnetin geçerliliği Kıyamete kadar baki kalmasaydı, Rasulullah (s.a.v.) ashabına onu başkalarına tebliğ etmelerini emretmezdi. Bundan anlaşılıyor ki, Sünnet, onu bizzat

[16][268] İbni Mace; Mukaddime: 2, Ebu Davud; Sünnet: 4
[17][269] Müslim; Hacc: 194,Tirmizi; Fiten: 2,

Rasulullah'ın (s.a.v.) ağzından işitene ve kendisine sahih isnadlı hadislerle tebliğ edilen herkese delil teşkil eder.

Rasulullah'ın (s.a.v.) ashabı onun fiili ve kavli sünnetlerini ezberleyip tatbik ederek, tabiine, tabiin de onlardan sonra gelenlere tebliğ ettiler. Böylece güvenilir alimler, onu nesilden nesile, asırdan asıra aktardılar, Sünneti mustakil kitaplarda toplayarak sahihini zayıfından ayırdılar. Bunu yapmak için de aralarında bilinen özel kaide ve yöntemler koydular. Alimler, Buhari/Müslim ve benzeri kitapları okudular. Onlan elden ele aktararak Sünneti tam bir şekilde korudular. Şu ayeti kerime de buna delildir:

"Hiç şüphe yok ki, Kur'an'ı biz indirdik ve muhakkak ki onu, (tahrif ile tebdilden) biz koruyacağız." [18[270]]

Hiç şüphe yok ki, Rasulullah'ın (s.a.v.) Sünneti, inen bir vahiydir. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'i koruduğu

[18[270]] Hicr: 15/9

gibi onu da korumuştur. Sünneti tahrifçilerin tahrifinden, cahillerin de dilinden korumak için, şüpheleri izole edebilecek güçte alimleri ona musahhar kılmıştır.

Cahiller, yabancılar ve dinsizler uydurma sözleriyle Sünnete hücum ettikçe, o alimler onu pervane gibi korudular. Çünkü Cenab-ı Allah, bu Sünneti yüce Kitabının tefsiri ve ondan özetle bildirdiği hükümlerin açıklayıcısı yapmış ve Kur'an-ı Kerim'de açıkça zikretmediği bazı hükümleri Sünnet ile bildirmiştir.

Mesela süt kardeşliği, mirasla ilgili bazı hükümler, kadını halasıyla veya teyzesiyle birlikte almak gibi Allah'ın Kitabında zikredilmeyen meseleler sahih Sünnetle açıklanmıştır.

SELEF-İ SALİHİN SAHİH HADİSLERE UYMA İLE İLGİLİ SÖZLERİ

Şimdi Sünnetin önemi ve onunla amel etmenin gerekliliği hakkında sahabe, tabiin ve alimlerin söylediklerini ele alacağız:

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor:

"Rasulullah'ın (s.a.v) vefatını müteakip bazı Araplar irtidat edince, Ebu Bekir:

"Vallahi namaz ile zekatı birbirinden ayıranlarla savaşacağım." demişti.

Ömer (r.a.):

"Ya Eba Bekr! Rasulullah (s.a.v.) 'La ilahe illallah' deyinceye kadar, insanlarla savaşmakla emrolundum. Kim, 'La ilahe illallah' derse canını ve malını korumuş olur. Cezayı hak edenler müstesna. Gerisi Allah'a aittir." buyurduğu halde sen, yalnız zekatı vermek istemeyen bu insanlarla nasıl savaşırsın?" dedi.

Ebu Bekir:

"Allah'a yemin ederim ki, namazla zekat arasında fark gözeten herkesle savaşacağım. Zekat, maldan alınan bir haktır. Yemin ederim ki, Rasulullah'a verip

de bana vermek istemedikleri bir yular bile olsa onlarla tereddütsüz savaşırım." karşılığını verdi.

Ömer (r.a.) şöyle der:

"Nihayet anladık ki Allah Ebu Bekir'in gönlünü savaşa açmış (Ona susmanın gereğini ilham etmiş). Bunun doğru olduğunu anladım." [19][271]

Bunun üzerine ashabın hepsi irtidat edenlerle savaşmak üzere Ebu Bekir'e (r.a.) yardımcı oldular. Mürtedler de İslama tekrar girinceye kadar savaştılar, irtidadında ısrar edenleri ise öldürdüler. Bu hadise, Sünnetin önemini ve onunla amel etmenin gerekliliğini ifade eden açık bir delildir.

Bir anne Ebu Bekir Sıddık'a (r.a.) gelerek mirastaki payını sordu.

Ebu Bekir (r.a.):

"Allah'ın Kitabına göre senin hiçbir payın yoktur. Rasullullah' *"insana bir pay verdiğini de bilmiyorum. Bu durumu asbahı kirama soracağım.*" buyurdu. Sonra meseleyi ashaba sordu. Onlardan bazıları

[19][271] Euhari; İ'tisam: 2; Zekat: 1; İstitabe:3, Müslim; İman: 32, Muvatta; Zekat: 30, Tirmizi; İman: 1, Ebu Davud; Zekat: I, Nesai; Zekat: 3.

Rasulullah'ın nineye altıda bir (1/6) pay verdiğini söylediler. Bunun üzerine Ebu Bekir (r.a.) nineye bu payı verdi.

Ömer (r.a.) valilerine Allah'ın Kitabıyla onda bulamazlarsa, Rasulullah'ın Sünnetiyle amel etmelerini emrediyordu. Başkasının dövmesinden dolayı çocuğunu düşüren kadın ile ilgili hüküm, Ömer'e (r.a) karmaşık gelince, bunu ashaba sordu.

Muhammed b. Mesleme ve Muğire b. Şu'be (Allah onlardan razı olsun), şu şahadette bulundular:

"Rasulullah (s.a.v.) bu hususta bir köle veya cariye diyeti verilmesini söylediler." Ömer (r.a.) da öyle hüküm verdi.

Kocası vefat etmiş bir kadının kocasının evinde iddet beklemesinin hükmü Osman'a (r.a.) müşkil gelince. Malik b. Sinan'ın kızı ve Ebu Said'in kız kardeşi Furey'e bunun hükmünü sordu. Kadın, Rasulullah'ın (s.a.v.): "*Kocan vefat ettikten sonra iddetin bitinceye kadar kocanın evinde kal*" dediğini haber verdi.

Yine Osman (r.a.), şarap içtiği için Velid b. Ukbe'ye, Sünnet'in hükmü ile had cezası tatbik etmiştir.

Ali (r.a.), Osman'ın (r.a.) haccı temettuyu men ettiğini işitince, aksine haccı temettuya niyet ederek şöyle dedi: "Ben herhangi birisinin sözü için Rasulullah'ın Sünnetini bırakmam."

Bir kısım müslümanlar Ebu Bekir (r.a.) ve Ömer'in (r.a.) haccı ifradı güzel gördüklerini beyan ederek, haccı temettü yaptığı için İbni Abbas'a itirazda bulundular. Bunun üzerine İbn Abbas şöyle buyurdu:

"Üzerinize gökten taş inmesinden korkulur. Ben size Rasulullah şöyle buyurdu diyorum. Siz de Ebu Bekir ve Ömer şöyle buyurdu diyorsunuz. [20][272]

Ebu Bekir (r.a.) ve Ömer'in (r.a.) (Allah onlardan razı olsun) mücerred sözlerine uymasından dolayı Sünnete aykırı davrandığı kabul edilenin cezaya çarptırılmasından korkulursa; makamca onlardan daha aşağıda olanların veya kendi basit görüş ve içtihadına bakarak Sünnete muhalefet edenlerin hali nice olacaktır?!

[20][272] Tirmizi; Hacc: 12.

Adamın biri bir sünnetle ilgili olarak Abdullah b. Ömer'le münakaşaya dalınca, Abdullah b. Ömer o adama:

"Yani bize Ömer'e uymamız mı emredildi. Biz ona uymaya mecbur muyuz?" demiştir.

İmran İbn Hüseyin (r.a.) Sünnetten bahsederken orada bulunanlardan biri:

"Bize Allah'ın Kitabından söz et." deyince İmran (r.a) kızdı ve şöyle dedi:

"Sünnet Kur'an'ın açıklayışıdır. Sünnet olmasaydı öğle namazının 4, akşamın 3, sabah namazının 2 rekat olduğunu, zekat ve diğer konularla ilgili hükümlerin detaylarını bilmezdik."

Sünnetin önemi, onunla amel etmenin gerekliliği ve ona muhalefet etmenin tehlikeli olacağı ile ilgili olarak sahabeden gelen bir çok sözler vardır.

Abdullah b. Ömer ve çocukları arasında geçen şu hadise bunlardandır:

Abdullah b. Ömer ona şiddetle karşı çıkarak şöyle dedi:

"Ben Rasulullah (s.a.v) şöyle dedi diyorum, siz de 'Vallahi onları alıkoyacağız' diyorsunuz!"

Rasulullah'ın (s.a.v) ashabından olan Ebu Said Abdullah b. Muğaffel el-Muzeni (r.a.), akrabalarından birinin sapanla taş attığını görünce onu bu hareketten menederek şöyle dedi:

"Peygamberimiz sapan taşı atmaktan nehyetti;

zira "*o, ne av öldürür, ne düşman yaralar, yalnız göz çıkarır ve diş kırar*" buyurdu. [21][273]

Sonra İbn-u Muğaffel, o adamın tekrar sapan attığını görünce dedi ki:

[21][273] Buhari; Sayd: 5, Müslim; Sayd: 5.

"Vallahi seninle bir daha konuşmam. Ben sana Allah'ın Rasulü'nün sapan taşı atmaktan menettiğini söylüyorum, sen bunu yapıyorsun".

Beyhaki, büyük tabiinden Eyyub Suhteyani'den rivayet ettiğine göre, mezkur tabii şöyle der:

"Birisine Sünnetten bahsettiğin zaman; "Sünneti bırak da bize Kur'an'dan bahset" derse, bil ki o sapıktır."

Evzai (r.a.) şöyle der:

"Sünnet Kitabın bir hükmünü açıklayabilir yahut onun mutlak (genel) bir hükmünü sınıflayabilir yahut onda zikredilmeyen hükümler getirebilir.

Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Ey Rasulüm! Sana da Kur'an-ı indirdik. Kendilerine indirileni insanlara anlatasın; olur ki,

iyice düşünürler."[22][274]

Rasulullah'ın (s.a.v.) "*Bana Kur'an ve onun gibisi verilmiş..*" sözü daha önce geçmişti.

Beyhaki'nin, Amir Eş-Şabi'den naklettiğine göre o, bazı insanlara:

"Siz eserleri terk ettiğiniz zaman helak oldunuz" demiş; bununla sahih hadislerin terk edilmesini kastetmiştir.

Yine Beyhaki'nin, Evzai'den rivayet ettiğine göre; o bazı arkadaşlarına "Rasulullah'tan size bir hadis geldiğinde aksini söylemekten sakınınız. Çünkü Rasulullah (s.a.v.), Allah'tan (c.c.) alarak tebliğ eder." diyordu.

Yine İmam Sevri'nin "İlmin tamamı hadis ilmidir" sözü yukarıdakiler gibi Beyhaki tarafından rivayet edilmiştir.

İmam Malik: "Bizim içtihatlarımız başkası

[22][274] Nahl: 16/44

tarafından reddedilir veya başkasınınkini reddeder" Rasulullah'ın kabri şeriflerini işaret ederek "Bu kabrin sahibinin sözleri müstesnadır." dedi.

Ebu Hanife (r.a.): "Rasulullah'tan gelen hadisin başımız ve gözümünüz üzerinde yeri vardır." derdi.

İmam Şafii: "Bana Rasulullah'tan sahih bir hadis rivayet edildiği halde, onunla amel etmezsem, aklımın gitmiş olduğuna sizi şahit tutuyorum." Bir başka sözlerinde, "Benim söylediğim bir söz, Allah'ın Rasulünden gelen bir hadise aykırı olursa, sözümü duvara çarpın." demiştir.

İmam Ahmed (r.a.) bir talebesine "Ne beni, ne Maliki ve ne de Şafii'yi taklit etme. Bizim aldığımız kaynaktan al." İmam Ahmed (r.a.) şöyle demiştir:

"Senedleri ve Allah'ın Resulünden gelen hadisin sıhhatini bildikleri halde Süfyan'ın sözüne uyanlara şaşarım.

Oysa yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Rasulün emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

"Bilir misin fitne nedir? Fitne şirktir. Belki de insan, Rasulullah'ın (s.a.v.) bir sözünü reddeder, kalbine bir şüphe girer de bu yüzden helak olur". Beyhaki'nin rivayet ettiğine göre, tabiinden büyük müfessir, Mücahid;

"Sonra bir şey hakkında çekiştiniz mi hemen onu Allah'a ve Rasulü'ne arzediniz." [23[275]] mealindeki ayetin tefsirinde şöyle diyor:

"İşi Allah'a havale etmek Kur'an-ı Kerim'in; Rasulullah'a havale etmek ise hadisin hükmüne havale etmek anlamındadır."

Beyhaki'nin rivayet ettiğine göre, Zühri (r.a.)

[23[275]] Nisa: 4/59

şöyle diyor:

"Sünnete sarılmak kurtuluştur."

Muvaffaku'd-bin İbnü Kudame (r.a.) Ravdatünnazir adlı eserinin Edille-i Şeriyye bölümünde şöyle der:

"Edille-i Şeriyye'nin ikincisi, Rasulullah'ın Sünnetidir. Onun sözü delildir. Çünkü onun doğru olduğuna mucizeler şahittir. Allah (c.c), onun emirlerine itaat etmeyi yasaklarından kaçınmayı emretmiştir."

İbn'ü Kesir (r.a.) "*Peygamberin emrine aykırı hareket edenler; başlarına bir bela inmesinden, yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.*"

mealindeki ayeti tefsir ederken şöyle der:

"Yani Rasulullah'ın emrine muhalefet etmekten

sakınsınlar. O emir, onun yolu, Sünneti ve şeriatıdır. Sözler ve ameller, onun söz ve amelleriyle ölçülür. Söz ve ameline uygun olarak söylenen sözler ve işlenen ameller Allah (c.c.) indinde kabul edilir. Rasulullah'ın (s.a.v.) söz ve amellerine aykırı olan söz ve ameller, kimden gelirse gelsin kim tarafından işlenirse işlensin sahibine reddedilir.

Nitekim Buhari, Müslim ve diğer hadis kitaplarında Rasulullah'ın (sa.v.) şöyle buyurduğu sabittir:

"Kim dinimizden olmayan bir şeyi ihdas ederse, o şey merduttur." [24[276]]

Yani ister zahiri, ister batini anlamda olsun, Rasulullah'ın Sünnetine aykırı hareket edenler (sakınsınlar)... "

Yani kalplerine küfür, münafıklık ve bidat gibi belalar yahut kendilerine acıklı bir azap isabet etmesinden (sakınsınlar).. "

Yani dünyada; kısas, had, hapis ve benzeri

[24[276]] Buhari; İ'tisam: 5; Buyu: 60; Sulh; 5, Müslim; Akdiye: 18, Ebu Davud; Sünnel: 6.

cezalar gibi.

Ebu Hureyre'den (r.a.) Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"*Benim ve sizin benzeriniz, ateş yakan bir adamın misali gibidir. Ateş etrafı aydınlatınca kelebekler ve ateşi seven böcekler ateşin içine hücum etmeye başladığında, o da onları ateşten muhafaza etmeye başlar, fakat ona galip gelirler ve ateşe düşerler. İşte bu misal benim ve sizin durumunuz gibidir. Ben bu tarafa gelin diye sizi ateşten çekmeğe çalışıyorum, ama siz beni yenerek ateşin içine atılıyorsunuz.*" [25[277]]

Suyuti; "Miftahu'l Cenneh fi'l ihticaci bisünne" adlı risalesinde şöyle diyor:

"Biliniz ki (Allah sizi affetsin) kim ki sahih olduğunu bildiği halde Rasulullah'ın (s.a.v.) ister-sözlü, ister fiili bir sünnetinin delil olduğunu inkar

[25[277]] Buhari; Rikaak: 26; Enbiya:40, Müslim: Fezail: 17, Tirmizi; Emsal; 7.

ederse kafir olur ve İslam çerçevesinden çıkarak yahudi, hristiyan ve Allah'ın (c.c.) dilediği küfür toplumlarından birisi ile haşronulunur.

Sahabe, tabiin ve onlardan gelen ilim ehlinin Rasulullah'ın Sünnetine önem verip onunla amel etmenin gerekliliği ve ona aykırı hareket etmenin tehlikeli olduğuna dair sözleri bir hayli çoktur.

Umarım ki, zikrettiğimiz ayet, hadis ve diğer kıymetli sözler hakkı isteyen için yeterli ve inandırıcı olsunlar.

Bizim ve cümle müslümanların Allah'ın razı olduğu amelleri işlemeye muvaffak olmalarını, gazabını gerektirecek sebeplerden uzak kalmalarını ve yine cümlemizi doğru yola hidayet etmesini Cenab-ı Allah'tan niyaz ederiz. O (c.c.) duaları işitendir ve yakındır. [26][278]

[26][278] Abdulaziz b. Abdullah b. Baz, Tevhid, Tevhid Yayınları: 9/79-95.